110| Τὰ πάντα μεταλλάσσουσι μορφήν, τὰ πάντα διαμορφοῦνται, παραλλάσσωσι, ἔρχονται ἐξελισσόμενα ἐν τῷ φθαρτῷ κόσμω καὶ ἀντιπαρέρχονται, ἀλλ’ ἓν μένει Ἄφθαρτον καὶ Ἀναλλοίωτον, ὁ Χρόνος καὶ ἡ Αἰωνιότης.

ΦΑΡΑΧ - ΤΟΜΟΣ Α΄ · https://docs.theosis.work/db/farax/farax_a/110-τὰ-πάντα-μεταλλάσσουσι-μορφήν-τὰ-π/

Τίς ἐξ ὑμῶν συνεκράτησεν ἐν τοῖς ἐνδομύχοις αὐτοῦ πᾶν ὅ,τι ὑμῖν ἄχρι τοῦδε ὑπηγόρευσα; Τίς ἐνεκολπώθη τὰ Ρήματά Μου καὶ ἔσχε τὴν δύναμιν νὰ διαφυλάξῃ τὰς Ἐντολάς Μου, τὰς Ὑπαγορεύσεις Μου καὶ πᾶσαν ὑποθήκην ἢ καθοδήγησιν, ἣν ἐνετειλάμην; **Οὐδείς.**

Οἱ μὲν κύψαντες τὸν αὐχένα ὑπὸ την πολύμοχθον τοῦ βίου πάλην, οἱ δὲ ἀποκαμόντες ὑπὸ τῶν ἀδυναμιῶν αὐτῶν ἀπεμακρύνθησαν οὐ μόνον Ἐμοῦ, ἀλλὰ καὶ πάντων ἐκείνων τῶν δεσμῶν, οἵτινες συνεκράτουν αὐτοὺς πρός Με καὶ τοὺς ἀδελφοὺς αὐτῶν, πρὸς οὓς ὤμοσαν ἢ ὑπησχέθησαν αἰώνιον σύνδεσμον καὶ ἀγάπην καὶ συναδέλφωσιν μέχρι τῆς πλήρους ἀποπερατώσεως τοῦ ἔργου, ὃ εἰς αὐτοὺς ἀνέθηκα.

Τί δὲ νῦν καλεῖτε Με, Τί προσδοκᾶτε παρ’ Ἐκείνου, Ὃν ἐλησμονήσατε ἐν τῷ διαρρέοντι ἀναλλοιώτῳ χρόνῳ, ἀναλισκόμενοι καὶ διαφθειρόμενοι καὶ ὑπὸ παθῶν καὶ κολάφων μαστιζόμενοι, **οὓς οὐκ Ἐγώ, ὡς μὴ πρόξενος οὐδενὸς κακοῦ ἱκανὸς ἐπενεγκεῖν ἐπὶ τῶν ἐλαχίστων, πολλῶ δὲ μᾶλλον τῶν ὑπ’ Ἐμοῦ ἐξελεγμένων δύναμαι,** ἀλλ’ ἡ δοκιμασία, ἣν ἡ ζωή ὑμῶν ἐξελέξατο ἐν τῇ ἐξελίξει της ἐπέφερεν καὶ ἧς νόμοι ἄδηλοι ὑμῖν καὶ ἰθύνουν καὶ τῆς ὁποίας ἡ μεταβολή ἐκ τῆς καλῆς ἢ κακής ὑμῶν διαχειρίσεως καὶ ἐκ τῆς τηρήσεως τῶν πρός Με καὶ τὴν ζωήν σας ὑποσχέσεων ἐξαρτᾶται.

Οὐδόλως δύναμαι νὰ ἐπέμβω ἐπ’ ἐκείνων, τὰ ὁποῖα ἡ δοκιμασία ὑμῶν ἀπαιτεῖ πρὸς τὸ καλὸν ὑμῶν, ὃ ὑμεῖς αὐτοὶ ἀγνοεῖτε. Ἐκεῖνο, ὃ ὑμεῖς νομίζετε κακὸν καὶ ὡς πρὸς βλάβην ὑμῶν γενόμενον, πρὸς τὸ καλὸν ὑμῶν γίγνεται καὶ **ἵνα ἡ Ἀρετὴ ἐν τῇ δοκιμασίᾳ ὑμῶν ἐπιλάμψῃ, ἡ δὲ Ἀλήθεια ἐν τέλει ἐπιβασιλεύσῃ καὶ ἡ τήρησις τοῦ ἀκεραίου ὑμῶν χαρακτῆρος.**

1933